

Postanowienie z dnia 25 czerwca 1998 r.

II UZ 57/98

Kasacja sporządzona samodzielnie przez wnioskodawcę, który nie posiada kwalifikacji określonych w art. 393² § 2 KPC, podlega odrzuceniu niezależnie od tego, że wnioskodawca złożył też wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu.

Przewodniczący SSN: Teresa Romer, Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Andrzej Wasilewski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Alfreda L. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w P. o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu i zwrot zasiłku chorobowego, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 14 stycznia 1998 r. [...] i postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 26 lutego 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

1. u c h y l i ć pkt II postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 26 lutego 1998 r. [...];
2. o d d a l i ć zażalenie wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 14 stycznia 1998 r. [...];
3. zwrócić akta sprawy Sądowi Apelacyjnemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie celem rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, złożonej w dniu 7 kwietnia 1998 r. przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie postanowieniem z dnia 14 stycznia 1998 r., odrzucił kasację Alfreda L. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w P. o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu i zwrot zasiłku chorobowego. Zgodnie z art. 393² KPC Sąd uznał, że złożenie kasacji samodzielnie przez wnioskodawcę jest niedopuszczalne, gdyż nie ma on kwalifikacji wymienionych w art. 393² § 2 KPC.

Postanowieniem tego Sądu z dnia 26 lutego 1998 r. został ustanowiony dla wnioskodawcy adwokat do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 listopada 1997 r. i Sąd odrzucił zażalenie wnioskodawcy na postanowienie z dnia 14 stycznia 1998 r. z uwagi na przekroczenie terminu z art. 394 § 2 KPC.

Następnym postanowieniem z dnia 22 kwietnia 1998 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie wnioskodawcy na postanowienie Sądu z dnia 26 lutego 1998 r. uznając, że od postanowienia tego, jako kończącego postępowanie, przysługiwała kasacja, a nie zażalenie. Równocześnie Sąd przywrócił termin do wniesienia zażalenia na postanowienie z dnia 14 stycznia 1998 r. w przedmiocie odrzucenia kasacji, gdyż wnioskodawca został mylnie poinformowany przez Sąd o prawie wniesienia kasacji w terminie miesięcznym, podczas gdy pouczenie powinno dotyczyć zażalenia.

Wnioskodawca wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia i 26 lutego 1998 r. oraz kasację od wyroku tego Sądu z dnia 14 listopada 1997 r. z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 14 stycznia 1998 r. nie jest zasadne, bowiem kasacja podlegała odrzuceniu, ponieważ nie została wniesiona przez osobę wymienioną w art. 393² KPC. Nie stanowi również uchybienia Sądu Apelacyjnego wydanie zaskarżonego postanowienia w sytuacji, gdy wnioskodawca złożył też wniosek o ustanowienie dla niego adwokata z urzędu.

Zasadnie natomiast zarzucił wnioskodawca, że nie było podstaw do odrzucenia w pkt I postanowienia Sądu z dnia 26 lutego 1998 r. zażalenia wnioskodawcy od

postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 1998 r. w przedmiocie uchybienia terminu, skoro otrzymał w tym zakresie mylną informację.

Sąd Najwyższy w obecnym składzie podziela pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w postanowieniu z dnia 20 sierpnia 1997 r., I PZ 28/97 (OSNAPiUS 1998 nr 12, poz. 364), że zażalenie na postanowienie sądu drugiej instancji, odrzucające zażalenie na postanowienie o odrzuceniu kasacji, jest niedopuszczalne i nie może być rozpoznane jako kasacja. Jednakże w rozpoznawanej sprawie doszło do mylnego poinformowania wnioskodawcy o przysługujących mu środkach odwoławczych, dlatego Sąd Najwyższy rozpoznał jego zażalenie jako kasację od postanowienia Sądu drugiej instancji z 26 lutego 1998 r.

W sprawie doszło do wyznaczenia przez Sąd drugiej instancji adwokata z urzędu dla wnioskodawcy w postanowieniu z dnia 22 kwietnia 1998 r., a więc po upływie terminu do złożenia kasacji. Wniesienie kasacji przez pełnomocnika wnioskodawcy z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia, wymaga zatem obecnie, rozpoznania tego wniosku przez Sąd Apelacyjny.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy postanowił, jak wyżej.

=====